

også medlem af Dansk Håndværks Kvinder, men det skal naturligvis heller ikke lægges hende til last.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg kan konstatere, at regeringen har siddet i 4 år, og først nu kommer forslaget. Det kan godt være, at fru Marion Pedersen har været med til at presse på, men jeg synes bare ikke, det er fuldstændig tilfældigt, at forslaget kommer i umiddelbar forlængelse af den sag, jeg nævnte før, og ikke sidste år eller forrige år eller året før eller i 2001 for den sags skyld, men først her i 2005.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren. Så er det ministeren, der har ordet.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og tak til de partier, der har udtrykt støtte til forslaget. Jeg vil gerne rette en særlig tak til hr. Jakob Axel Nielsen, som jo har sat juraen i sagen på plads, og det er selvfølgelig et spørgsmål, vi kan følge op i udvalgsbehandlingen.

Der er blevet spurgt, hvad det er, der har ændret sig, og som har gjort, at lovforslaget er fremsat. Til det kan jeg bare sige, at spørgsmålet om retssikkerhed har trængt sig på i de senere år og spiller en større og større rolle, og derfor må vi se kritisk på, om borgerne har deres retssikkerhed. Det, der er karakteristisk for et retssamfund, er vel, at man skal have lov til at løfte bevisbyrden ved en domstol for, at man har gjort, hvad man kunne i den pågældende sag.

Hvis vi taler arbejdsmiljø, er vi vel også kommet i den situation, at de ansatte må udvise større agtpågivenhed, større interesse og større opmærksomhed for arbejdsmiljø, og at man ikke bare kan dække sig ind under, at det er arbejdsgiverens ansvar, at arbejdsmiljøet er godt, og at reglerne overholdes.

Så vil jeg godt sige, at det overrasker mig noget, at fru Elisabeth Geday synes, at det, når vi taler om straf, er noget, man kan pålægge objektivt. Man kan have regler om erstatning, og man kan have regler om alt muligt andet, men nu taler vi om straf, og så er det jo forbløffende at høre, at Det Radikale Venstre, som jeg troede interesserede sig for retssikkerhed, er fuldstændig blinde for de retssikkerhedsproblemer, der er på

området. Det gik oven i købet så vidt, at fru Elisabeth Geday i et spørgsmål sagde, at nu skulle sagen have de rette proportioner, nemlig at det er meget få personer og sager, forslaget vedrører. Jamen hvis retssikkerheden ikke skal stå sin prøve, fordi det kun er få personer, det drejer sig om, ved jeg ikke, hvad retssikkerhed er. Jeg synes, det er en noget flot bemærkning, at fordi det er så få, er der ingen grund til, at vi skal interessere os for retssikkerhed.

Jeg forstår egentlig heller ikke venstrefløjens store engagement i, at man ikke skal have lov til at løfte bevisbyrden for, at man har gjort alt, hvad der står i ens magt i den konkrete sag, over for domstolene. Jeg troede, det var et fast tema, at i et retssamfund mener vi, at borgerne har krav på det.

Som jeg tidligere har fremhævet, er det primære formål med forslaget at sikre, at den arbejdsgiver, som vitterlig har gjort alt for at sikre sine ansatte et sikkert og sundt arbejdsmiljø, kan bevise over for domstolen, at han har gjort det, så han ikke bliver straffet, når det alene er de ansatte, der overtræder arbejdsmiljøreglerne.

Forslaget betyder ikke, at arbejdsgiveren fritages for det strafferetlige ansvar. Som jeg også har sagt, er arbejdsgiveren fortsat den hovedansvarlige for virksomhedens arbejdsmiljø, men hensigten med forslaget er også, at de ansatte i højere grad bliver mere bevidste om deres ansvar for et godt arbejdsmiljø. Det er vigtigt, at også de ansatte er mere opmærksomme på, at arbejdsmiljøreglerne bliver overholdt.

Kl. 14.25

Jeg forventer ikke, at der vil være et stort antal sager, som vil føre til, at arbejdsgivere slipper for straf. Det samme gælder for øvrigt skærpelse af straffen for de ansatte. En arbejdsgiver skal i et retssamfund, som jeg sagde før, have mulighed for at prøve sine argumenter for en domstol.

Med hensyn til antallet af sager er der 500 straffesager om året vedrørende overtrædelse af arbejdsmiljøloven. Straffesagerne gennemføres enten via indstillinger til retslig tiltale, det drejer sig om ca. 380 sager, eller via administrativt bødeforelæg, ca. 120 sager. I ca. 250 sager er det alene arbejdsgiveren, der er direkte ansvarlig for overtrædelsen, altså alene arbejdsgiveren, der straffes. I andre ca. 250 sager er en ansat involveret i selve overtrædelsen, og heraf straffes både arbejdsgiver og ansatte i 30 sager. I de øvrige 220 sager straffes alene arbejdsgiveren.

Det vil altså sige, at det jo er meget få sager, det drejer sig om, men for retssikkerheden er det